

Dette Forslag, som jeg tillod mig at anbefale Tinget, gik ganske simpelt ud paa, at vi skulde forhøje Indkomstskatten fra $1\frac{1}{4}$ til 2 pCt. Derved vilde det blive sat i Stand til at lade Statskassen tilflyde de samme Beløb, som man nu paaregner, medens vi kunne fordoble Tallene for den af Regeringen oprindelig foreslaaede afgiftsfri Skattegrænse, saaledes at vi i Stedet for respektive 4, 5, 600 Kr. satte 8, 10, 1200 Kr. som skattefri Indtægt for Landet, Købstæderne og Kjøbenhavn. Efter det af Venstre tiltraadte Forslag, der nu foreligger, er den af Regeringen foreslaaede skattefri Indtægt kun forhøjet med 100 Kr., fra 4, 5, 600 Kr. til 5, 6, 700 Kr. Ved at foretage den af mig anbefalede Ændring, som til min Glæde ogsaa det ærede Medlem for Tisted Amt (N. Andersen) nys gjorde sig til Talsmand for, vilde vi kunne have fritaget langt flere af de Hjem, som man plejer at sammenfatte under Betegnelsen „de Tusind Hjem“ i By og paa Land, for enhver Deltagelse i denne ny Statsskat. Og ved efter mit Forslag at sætte Formueskatten op fra 0,3 til 0,5 pro Mille, fra 30 Øre pr. Tusind Kr. til 50 Øre pr. Tusind Kr., eller fra 30 Kr. aarlig pr. hundrede Tusind Kr. til 50 Kr. aarlig pr. hundrede Tusind Kr., kunde man sætte den skattefri Formuegrænse op fra 3,000 til 10,000 Kr. Derved vilde man fremkalde den overordentlig vigtige Forandring, at medens nu efter Forslaget kun $\frac{1}{10}$ af Agerbrugets Formue bliver fri, vilde efter dette Forslag $\frac{1}{3}$ af Agerbrugernes Formue kunne blive fri baade for Skatten og Bryderierne, med andre Ord: hele det store brede Lag af Befolkningen i By og Land vilde blive fri for enhver Deltagelse i disse ny Skatter. Det vilde være en demokratisk Ordning, som enhver Venstremand, enhver Demokrat, kunde komme hjem til sine Vælgere med — og for den Sags Skyld Højremænd ogsaa, thi jeg har aldrig kunnet indse, at det skulde være en ret forstaaet Konservatismes Opgave at vedtage Love, der ere i Strid med den mindre bemidlede Befolknings Interesse. Jeg har altsaa, som det høje Ting vil erkende, ingenlunde gjort mig til Talsmand for en Revolution, men kun for enkelte virkningsfulde Ændringer i demokratisk Retning, faldende

nøje sammen med de Udtalelser, der fra Demokratiets Talsmænd her i Tinget ere fremførte, ej alene ved tidligere Lejligheder, men endogsaa under de senere Forhandlinger om Lovforslaget.

Naar jeg i Dag har taget Ordet, er det dog særlig, fordi jeg med Glæde lagde Mærke til en Udtalelse fra den ærede Ordfører, der gik ud paa, at det aldeles ikke var Meningen at standse Toldloven, men at man tværtimod stod paa samme Standpunkt som tidligere, at man vilde fremme Toldloven og være glad ved at faa den gennemført i Folketingets sidste Affattelse. Der faldt en anden Udtalelse, som jeg ligeledes hørte med stor Interesse. Det var det ærede Medlem for Aalborg Amts 3dje Valgkreds (J. Jensen), der udtalte, at han — og han mente mange andre af Venstre-reformpartiets Medlemmer — med Glæde vilde gaa med til en Brændevinsskat, naar vi kunde faa en Toldlov, der var en saadan Brændevinsskat værd. Denne Udtalelse glæder mig, fordi den vidner om, at jeg dog ikke staar ganske alene med min Opfattelse af denne Skat. Nu vil man maaske svare mig, at dette Spørgsmaal ligger slet ikke for, en Brændevinsskat kan der tales om, naar Toldloven er vedtagen, men jeg mener, det alligevel har stor Betydning, at man faar klaret sit Standpunkt til denne Skat. Selv om vi ikke faa Toldloven i denne Samling eller næste Aar, ja selv om vi ikke faa den de næste fem eller de næste ti Aar, saa vil der dog ganske sikkert komme et Tidspunkt, da vi faa en Reform af Toldloven. Og jeg tror ikke, at nogen Regering, hvad enten den er Venstre eller Højre, vil kunne gennemføre en gennemgribende frisindet Reform af vor indirekte Beskatning uden at medtage en forhøjet Alkoholbeskatning.

Nu har man sagt — og det sagde endnu det ærede Medlem for Tisted Amt for et Øjeblik siden — at i Landstinget har man i Virkeligheden varetaget Demokratiets Interesser paa en bedre og sundere Maade, end Folketinget har gjort det, idet man i Landstinget har holdt paa, at Toldloven fremdeles skulde være sammenkoblet med de direkte Skattelove. Jeg skal dog gøre den Indsigelse, at det, Landstingets Højre forstaar ved en gavnlig Toldreform,